

ve koordineret med ordningen omkring grønne afgifter og grønne aftaler for erhvervslivet, bl.a. i forbindelse med udformningen af konsulenternes ydelser.

I modsætning til den eksisterende lov foreslås *energimærkningen gjort tidsbegrænset*. Dette sker for at sikre aktualiteten af de oplysninger, der er indeholdt i mærkningen.

Samtidig ændres bestemmelserne i varmesynslovgivningen, idet begreberne *energiattest* og *varmesynsrapport afløses af energimærkning og energiplan*. Hvor energiattesten er dokumentation for, at alle rentable energibesparelser allerede er gennemført, er varmesynsrapporten en opstilling over de energibesparende foranstaltninger, der skal gennemføres, for at energiattest kan udstedes. Ved salg af en ejendom skal der i dag enten foreligge energiattest eller varmesynsrapport. Der er i varmesynslovens periode kun udstedt meget få energiattester. Den nye energimærkning vil ligesom energiattesten identificere de energimæssigt bedste bygninger, men vil herudover også klart vise hvilke bygninger, der energimæssigt er i dårlig stand.

Til forskel fra det eksisterende varmesyn omfatter den nye energimærkningsordning ikke blot forhold omkring varme og varmt brugsvand, men også el og vand. Den foreslåede ordning vil derfor kunne yde et væsentligt bidrag til begrænsning af energi- og vandforbruget, og dermed til et renere og sundere miljø.

Mærkningen af store ejendommers forbrug af energi vil i store træk skulle baseres på foretagne målinger af henholdsvis vand, varme og el. Mærkningen har her til formål at oplyse om de nuværende brugeres forbrug. Oplysningerne om det faktiske forbrug sammenlignes med andre tilsvarende ejendommers forbrug. (Se bemærkningerne til § 3.)

For små ejendomme sker mærkningen på grundlag af en bygningsgennemgang, der foretages af den godkendte energikonsulent. Der opstilles herefter en beregning over bygningens energiforbrug i forhold til forbruget i andre sammenlignelige bygninger. Her forventes der heller ikke de store problemer med hensyn til beregning af varmeforbruget, mens fastlæggelsen af metoden til beregning af bygningens elforbrug vil kræve et vist udredningsarbejde.

De nærmere regler om mærkningen vil blive fastlagt i den bekendtgørelse, der inden lovens ikrafttræden vil blive udsendt. Der vil ved udformningen af mærkningen blive lagt vægt på den pædagogiske fremstilling, og målet er at kunne fremstille bygningens energimæssige forhold så overskueligt som muligt.

For at sikre, at en køber af en ejendom omfattet af forslagens kapitel 2, dvs. små ejendomme, gøres be-

kendt med energimærkning og energiplan, foreslås det, at der gives køberen adgang til for sælgers regning at lade udarbejde energimærkning og energiplan, hvis sælger ikke har ladet dette udføre. Hensigten hermed er at tilskynde til, at den, pligten påhviler ved salg, selv lader arbejdet foretage, jf. bemærkningerne til § 16.

Samtidig foreslås det, at denne bestemmelse (§ 16) ikke kan fraviges til ugunst for køber.

For de ejendomme, der er omfattet af kapitlerne 3 og 4, dvs. store ejendomme og store erhvervslejemål, foreslås det at videreføre den eksisterende bøde-sanktionsmulighed i byggeloven, der er den nuværende lovhjæmmel for de eksisterende driftskontrolordninger (VKO og OR). Denne mulighed er dog ikke udnyttet i dag. Det er tanken, at kun grovere overtrædelser skal medføre sanktion. Målet er, at bestemmelsen skal virke præventivt. En løbende informationsindsats skal medvirke hertil.

De *energikonsulenter*, der fremover skal fungere i den nye lovs område, forventes i vid udstrækning at komme fra de tidligere bestående ordninger, og det forventes ikke, at det vil være vanskeligt at rekruttere interesserede. Forslaget indebærer, at der etableres to forskellige konsulenttyper for henholdsvis små og store ejendomme som følge af de store tekniske forskelle, navnlig på installationssiden. Det skal sikres, at brugerne ikke er i tvivl om hvilken konsulenttype, der aktuelt skal anvendes. For de store ejendomme kan betegnelsen *energiledelseskonsulent* tænkes anvendt. Konsulenterne skal også fremover være uafhængige af særinteresser, og deres indsats skal sikre en høj og ensartet kvalitet af de ydelser, der leveres i henhold til loven. Der må påregnes en vis efteruddannelsesaktivitet, bl.a. fordi konsulenterne for de store ejendomme i dag som hovedregel fungerer som specialister, men fremover, i kraft af det helhedssyn ordningen lægger op til, i langt større grad skal fungere som generalister.

Ordningerne tænkes administreret af to udvalg, hvori Energistyrelsen samt brugernes og konsulenternes organisationer er repræsenteret. Udvalgene skal, når konsulenterne har dokumenteret deres færdigheder, godkende disse til at udøve de beføjelser, der i medfør af loven påhviler konsulenterne, og gennem opfølgning på konsulentuddannelsen drage omsorg for den fornødne kvalitetssikring. Ordningerne tænkes, i lighed med det der gælder i dag, at være økonomisk selv bærende, og omkostningerne for brugerne af ordningerne forventes at blive på niveau med de takster, der gælder i dag. I opbygningen af ordningerne søges opnået størst mulig effektivisering af sekretariatsfunktioner og fælles vidensopbygning under inddragelse af de respektive ud-